

Vilko Petrić
Kristina Bužleta

PROJEKT “OLIMPIJSKIM IGRAMA DO KOMPLETNOG ODGOJA”

1. UVOD

Olimpijske igre predstavljaju najveće i najznačajnije sportsko natjecanje između sportaša i sportašica u ekipnim i pojedinačnim sportskim disciplinama. Prvi povijesni zapis upućuje nas na godinu 776. prije Krista kada su se po prvi put održale svete igre u Olimpiji i to uključujući samo jednu disciplinu, utrku na jedan stadij (nešto manje od 185 m). Zahvaljujući P. de Coubertenu, koji je krajem 19. stoljeća obnovio olimpijske igre, pa sve do danas, znatno se povećao broj sudionika i sportskih disciplina. Kako je u njemu istodobno zaživjela želja o zajedništvu među narodima i želja o natjecanju svjetske mladeži na športskom, a ne na bojnopolju, tako je ideja o oživotvorenju plemenitog i veličanstvenog olimpijskog duha dobila svoj najdublji smisao.

Upravo vođeni tom idejom oživotvorenja plemenitog i veličanstvenog olimpijskog duha nastala je ideja o olimpijskim igrama koje bi bile prilagođene djeci predškolskog uzrasta. Poučeni olimpijskim geslom “brže, više, jače”, želja nam je pružiti djeci mogućnost maksimalnog izražavanja individualnih sposobnosti kroz igru i smijeh.

2. CILJ

Razvijanje suradničkih sposobnosti za timski rad, razvijanje sposobnosti donošenja odluka, razvijanje kritičkoga odnosa prema vlastitome i tuđem radu, uviđanje nužnosti svrhovitosti podjele rada, razvijanje samostalnosti i odgovornosti u radu, razvijanje sposobnosti planiranja, kvalitativan i kvantitativan utjecaj na antropološki status djeteta te integriranje zajednički dobivenih rezultata.

3. OPIS RADA

Projekt je osmišljen na razini predškolskog sportskog natjecanja i popratnih radionica, što potiče motiviranost i stvaralačku kreativnost svih sudionika.

Sve planirano odvija se na djetetu svrhovit, a ipak zanimljivim način s primjerenim postupcima, metodama i oblicima poučavanja. Aktivnosti su međusobno povezane u određeni redoslijed kako bi se ostvarili unaprijed određeni ciljevi. Formiraju se skupine, s obzirom na unaprijed određene zadatke, te usmjeravaju djecu u razne aktivnosti. Dakle, djeca dobivaju informaciju što bi trebalo učiniti i

uz usmjeravanje i sugestije voditelja skupina biraju način kako učiniti (misli se na radionice i natjecanje). Zatim se na dogovoreni, tako zvani Projektni dan (*Tablica 1.*), prikaže učinjeni rad u radionicama kao popratni sadržaj sportskom natjecanju.

Tablica 1. *Tijek Projektnog dana*

VRIJEME	AKTIVNOST
08:00 – 08:15	Paljenje olimpijskog plamena
08:15 – 09:30	Prezentacije, recitacije i igrokazi
09:30 – 09:35	Izvođenje olimpijske himne
09:35 – 09:45	Polaganje olimpijske prisege (natjecatelji i suci)
10:00 – 12:30	Natjecanje: <ol style="list-style-type: none"> 1. HRVANJE 2. BACANJE KUGLE 3. TRČANJE
12:30 – 13:00	Proглаšenje pobjednika po disciplinama, podjela medalja i krunidba lovorovim vijencima

3.1. Radionice

Radionice su osmišljene na način da djeca kroz svoj stvaralački rad usvoje osnovno znanje o olimpijskim igrama, jer će kroz suradničko ozračje i konkretnu primjenu vještina upravo oni omogućiti simulaciju održavanja olimpijskih igara u izvornom obliku. Radionice obuhvaćaju svu djecu koja žele sudjelovati i podijeljene su po danima. Djeca će se za pojedinu radionicu opredijeliti na osnovi vlastitih interesa i sposobnosti, što znači da će moći birati između kreativne, glazbene i dramske radionice (*Tablica 2.*).

Tablica 2. *Radionice i njihov programski sadržaj*

<p>Kreativna</p> <p>U kreativnoj će se radionici izrađivati likovni radovi, medalje od glina za sve sudionike, kostimi od plahti, olimpijska zastava i lovorovi vijenci.</p>
<p>Glazbena</p> <p>Radionica u kojoj će djeca osmisлити i uvježbati glazbene (pjevačke) i plesne sadržaje, poput olimpijske himne, slogan za navijanje, plesne koreografije navijanja i sl.</p>
<p>Dramska</p> <p>Gdje će djeca zajedno sa stručno osposobljenim voditeljima te radionice osmisлити i uvježbati razne prezentacije, recitacije i igrokaze u svrhu zabavljanja publike.</p>

3.2. Natjecanje

U natjecateljskom djelu djeca će se okušati u tri olimpijske discipline: hrvanju, bacanju kugle i trčanju. Sve su discipline prilagođene njima (predškolskoj dobi) i poduzete su sve mjere sigurnosti kako bi se svaki rizik od ozljede što je moguće više smanjio. U *Tablici 3.* opisana je svaka od njih sa svojim specifičnostima.

Tablica 3. Natjecateljske discipline i njihove specifičnosti

<p>Hrvanje</p> <p>Izvodi se na borilištu označenom strunjačama i bore se grčko – rimskim stilom u parteru. Djeca borbu započinju na koljenima (na znak suca) i tokom cijele borbe jedno koljeno mora biti na strunjači. Pobjednik je ono dijete koje okrene protivnika na leđa ili skupi više bodova u vremenu od jedne minute.</p>
<p>Bacanje kugle</p> <p>Ova se disciplina izvodi iz bacačkog kruga promjera od 1,5 metra. Kuglu težine 1 kg djeca bacaju s dvije ruke pružene u laktovima. Sami odabiru hoće li biti leđima ili licem okrenuti smjeru bacanja. Pobjednik je ono dijete koje iz dva pravilna bacanja (ne prestupi van kruga) postigne veći zbroj.</p>
<p>Trčanje</p> <p>Trkačku stazu čini krug označen čunjevima dužine 100 metara. Svaku utrku trči osam natjecatelja od kojih se četiri kvalificira za daljnju utrku i tako dok se ne dobije osam "najbržih" natjecatelja u finalu, a tada i pobjednik.</p>

4. ZAKLJUČAK

Potrebno je potaknuti djecu da u potpunosti primjene stečeno znanje i usvojene vještine u svakodnevnom životu. Projekt čine mnogi kreativni sadržaji u kojima se svako dijete u nečemu može pronaći, prepoznati te na taj način razvijati svoje sposobnosti i obogatiti svoju osobnost.

Timski rad, ugodno ozračje, sigurnost i vjera u osobne mogućnosti, utječu na snažno formiranje djetetove slike o sebi, upravljanju emocijama, osjećaju ponosa na rezultate zajedničkoga i individualnog rada, a iznad svega pridonose procesu tolerancije, personalizacije i socijalizacije.

Ovaj bismo projekt mogli nazvati individualnim i autentičnim receptom na kojem bi svaka odgojna ustanova mogla graditi svoju osobnost, jer na taj način utječe i na osobnost djece koji će vrlo brzo biti uključiti u tokove suvremenog društva i sudjelovati u njegovu razvoju.

5. LITERATURA

1. Bratanić, M. (1997.). Paradoks odgoja. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada.
2. Ivanković, A. (1980.). Tjelesni odgoj djece predškolske dobi. Zagreb: Školska knjiga.
3. Jensen, E. (2003.). Super-nastava. Nastavne strategije za kvalitetnu školu i uspješno učenje, Zagreb: Educa.
4. Klippert, H. (2002.). Rad u timu, Zagreb: Educa.
5. Percan, R. (2005.). Osluhni zavičaj – zove te pramaliće. Dublin: Susret kvalitetnih škola Europe.
6. Stradling, R. (2003.). Nastava europske povijesti 20. st. Zagreb: Srednja Europa.